

Osnovna škola Jakovlje

Školski list br. 4

Jakov

Tema broja: Školska zadruga

Potraži u ovom broju:

Šk. god. 2018./2019.

- ▶ Županijska smotra učeničkih zadruga
- ▶ Mobilni planetarij
- ▶ Natjecanjem do Parka znanosti

Uvodna riječ

Školska zadruga

U našoj školi ima družba mala,
ime im je složna grupa zadrugara.
Vrijedne ruke i mašta
velika čuda stvara,
neprocjenjiva je vrijednost malih zadrugara.
Naučeno znanje, uspjeh i umijeće
za sve nas u školi je pravi put do sreće.
Zadruge se školske sve u jedno spoje
i puno vrijednih članova one tada broje.
I kada treba na zadružnu izložbu ići,
nema tog čovjeka koji ne želi prići.
Za radišnu i maštovitu djecu odluka je prava,
učlaniti se u grupu malih zadrugara.

Neka vam ova pjesma kaže zašto smo za temu broja odabrali baš školsku zadrugu. Osim toga, u ovogodišnjem broju možete pročitati što se sve događalo ove školske godine, kakve su rezultate učenici postigli na natjecanjima, intervju s učenikom generacije i druge zanimljivosti. Uživajte!

Vaši novinari

Urednica: Stela Severin

Novinari učenici:: Paola Jelić, Tin Severin, Laura Lešić, Petra Seničić, Lana Vdović, Matej Seničić, Lucija Mikulić, Krunoslav Vorij

Mentorice i lektorice: Lidija Jurin Protić, Ivana Košnjar Brnjas

Adresa: Jakovlje, Stubička cesta 2

Tel: 013351200

e-mail: ured@os-jakovlje.skole.hr

Nakladnik: OŠ Jakovlje

Za nakladnika: Ljiljana Klepac, ravnateljica

Na naslovnici: Mladi zadrugari naše škole na Županijskoj smotri zadruga kod štanda OŠ Jakovlje, keramičke pisanice i grb OŠ Jakovlje

Naklada: 20 primjeraka

Tisak: Foto studio Škreblin, Zabok

Sadržaj

Događanja u školi i izvan škole.....	4-17
Natjecanja.....	18-28
Projekt Čitamo mi, u obitelji svi.....	29-31
Tema broja: Učenička zadruga.....	32-38
Intervju s djelatnicom škole.....	39-40
Vjeroučni kutak.....	41
PŠ Igrišće.....	42-44
PŠ Kraljev Vrh.....	45-46
Prikaz knjige.....	47-48
Učenik generacije.....	49
Učenici stvaraju.....	50-61
Zabavni kutak.....	62-64

Možeš sjediti u knjižnici i u isto vrijeme biti na sva četiri kraja svijeta.

John Lubbock

Događanja u školi i izvan škole

Dani kruha

U jesenje dane slavimo Dane kruha i iskazujemo zahvalnost svima koji su zasluzni da je hrana stigla do stola: prvo dragom Bogu, zatim poljoprivrednicima, pekarima, mlinarima, roditeljima, jednom riječju- svima!

U našoj školi smo 18. listopada također obilježili Dane kruha. Uključili su se učenici svih razreda, sa svojim učiteljima i učiteljicama. Neki su sami spremili kruh, kolače i druge slastice, a nekima su pomogle majke i bake, da bi to sve donijeli i izložili u školi. Uloženo je dekoracijsko umijeće koje je privuklo mnoge poglede divljenja. Bilo je lijepo čuti s koliko se ljubavi priča o kruhu.

Na kraju je učitelj vjeronauka Ivan Mandić blagoslovio svu hranu i zahvalio za „Kruh svagdašnji“ i vrijedne ruke koje su zemlju obrađivale. Nakon blagoslova svi „eksponati“ su ponuđeni za jelo. Onih sladih najprije je nestalo.

Krunoslav Vori, 8.a

Poslovice o kruhu:

Dobar kao kruh!

Tko tebe kamenom, ti njega kruhom!

Išao je svijetom trbuhom za kruhom!

Ne traži kruha nad pogačom!

Susret s književnicom i lutkaricom Jadrankom Čunčić - Bandov

5. studenog 2018. godine u našoj je školi gostovala književnica i lutkarica Jadranka Čunčić-Bandov i izvela svoju lutkarsku predstavu „Šale, trice, zvrndalice“. Svi učenici nižih razreda su bili u školskoj dvorani gdje se održavala lutkarska predstava. Kada sam stigla u dvoranu, uočila sam veliki zeleni paravan. Sjeli smo na strunjače, a tad se pojavila Jadranka Čunčić-Bandov. Uzela je veliku platnenu vreću iz koje je počela vaditi male tikvice, kartonsku kutiju za jaja te je od njih stvarala razne životinje: mačku, psa, krokodila i ovnu.

Oponašala je njihove zvukove i nasmijavala djecu. Odigrala je nekoliko svojih igrokaza lutkama koje je sama izradila od četki, kukuruza, slame, tikvica i od jednostavnih stvari koje svatko može pronaći kod kuće. U nekim scenama sudjelovala su djeca iz publike. U jednoj sceni sam i ja glumila mačku.

Druženje s lutkaricom je bilo poučno i zanimljivo. Željela bih još puno takvih posjeta u školi.

Lucija Mikulić, 4.a

VARIJETE

U našoj školi održana je predstava za učenike viših razreda po nazivom „Varijete“ u kojoj glume osobe s teškoćama u razvoju, štićenici Centra za rehabilitaciju Zagreb. Režirao ju je glumac Željko Mavrović, a do sada je odigrana 14 puta pred više od 1500 učenika do ove godine, a u našoj školi je izvedena 3. put. Predstava se izvodi pod pokroviteljstvom projekta "Prsten potpore" i Zagrebačke županije s ciljem integracije osoba s posebnim potrebama u svakodnevni život.

U tih pola sata vidjeli smo više izvedbi: recitiranje, sviranje na klaviru, hodanje po užetu... Na kraju predstave razgledali smo, a neki su i kupili razne ukrase i nakit koji su sami izvođači izradili.

Lana Vdović, 5.b

Izlet u Zagreb

Nakon što smo se svi šestaši okupili ispred škole, u 10 sati smo krenuli autobusom za Zagreb. Bili smo veseli i nestrpljivi da što prije dođemo i pogledamo sve što nam je bilo u planu. A najviše smo se, dakako, veselili McDonaldsu.

Prvo smo došli u kazalište *Žar ptica* i pogledali predstavu *Kako je tata osvojio mamu*. Predstava je bila zanimljiva, smiješna i poučna. Glavni lik je bio dječak Antun koji je dao sve od sebe da spasi brak svojih roditelja. I u tome uspio. Doslovno ih je privukao jedan drugome i rekao da se odmah poljube. Svi smo se smijali i na kraju smo jako pljeskali svim glumcima. Nakon predstave krenuli smo u Arheološki muzej. Bus nas je ostavio kod Zagrebačke katedrale gdje smo se fotografirali. Pješice smo krenuli do muzeja. Tamo nas je dočekala voditeljica Petra. Dok smo razgledavali muzej, razna oružja, oruđa i nakit, ona nam je pričala o srednjem vijeku i o Rimu. Bilo je jako zanimljivo i poučno. Kako smo već i prilično ogladnjeli, jako su nam odgovarali hamburgeri i krumpirići iz McDonaldsa. Siti i bogatiji novim iskustvom, vraćali smo se kući. U busu je bila jako dobra atmosfera. Svi su pjevali, smijali se, skakali... Kod škole su nas dočekali roditelji i svi smo se zadovoljni vratili kući.

Paola Jelić, 6.a

PLANETARIJ

Jako volim zvijezde, planete i sve što ima veze s nebom. Zato sam se razveselila kada sam čula da će u našu školu doći mobilni planetarij i da će ga svi učenici moći vidjeti.

Tog dana je u školskoj dvorani bio postavljen ogroman crni balon. Jedva sam čekala da uđemo i zamišljala što ćemo tamo vidjeti. Bilo je bolje od očekivanog. Legli smo na strunjaču i slušali predavanje o planetima, atmosferi i galaksiji. Gledali smo u plafon na kojem su se izmjenjivale slike planeta, zviježđa, crnih rupa... Imala sam dojam kao da smo u svemiru. Magično i fascinantno. Ugledala sam i svoj horoskopski znak sastavljen od zvijezda. Lav. Dobila sam odgovore na sva moja pitanja o svemiru. Zadnji dio predavanja je također bio zabavan jer smo uz slike zvijezda i planeta slušali pjesmu grupe Queen *Having a good time*. Stvarno smo dobro i poučno proveli vrijeme i nadam se još kojem ovakvom nebeskom iskustvu.

Lucija Mikulić, 4.a

Mišljenje učenika 5.b o mobilnom planetariju:

Svidjelo mi se jer sam se osjećala kao da sam u svemiru. Saznala sam mnogo toga o planetima, zvijezdama i ostalom. Bilo je zanimljivo gledati koje likove zvijezde tvore. Neke ču i kod kuće detaljnije proučiti. Voljela bih opet posjetiti mobilni planetarij.

Lea Vrbanec

Bilo mi je jako zanimljivo jer volim svemir, planete i zvijezde.

Sara Curman

Svidjelo mi se jer su prikazivali zvijezde i planete.

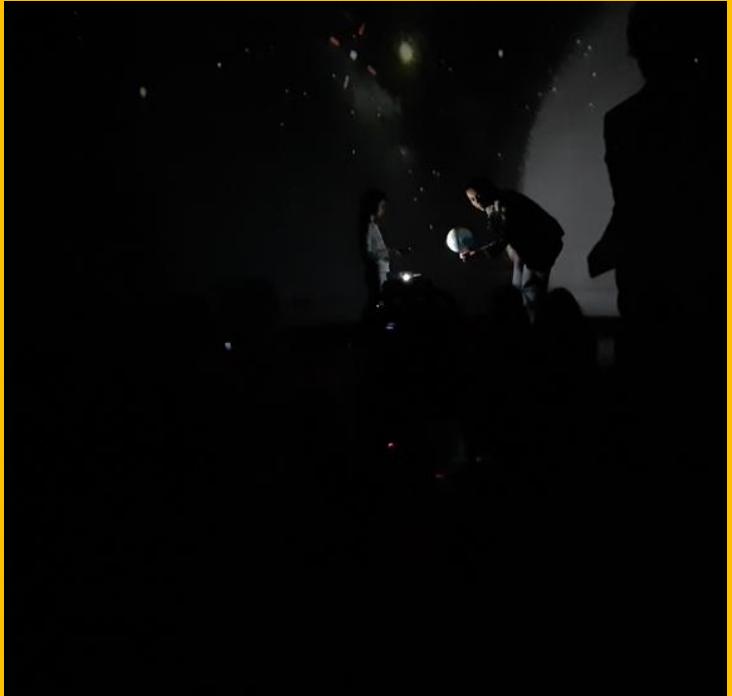
Borna Zorko

Sve je bilo zabavno, a najviše kad smo gledali najveći planet.

Izak Zorko

Bilo mi je odlično! Puno sam stvari o svemiru naučila. Čak sam nešto znala otprije. Baš sam uživala!

Maja Vrabec

Svidjele su mi se zvijezde i
izležavanje. Najdraže mi je bilo
gledati najveće zvijezde.

Kaja Mandić

Jupiter, najveći planet Sunčevog
sistava

Terenska nastava nižih razreda

Kišnog 11. travnja 2019. učenici nižih razreda su se uputili na terensku nastavu u Zagreb. Pogledali su zanimljivu i poučnu kazališnu predstavu „Mali princ“ u Dječjem kazalištu Dubrava. Nakon predstave autobusima su stigli u Zoološki vrt grada Zagreba. Tamo su ih, u svojim nastambama, dočekale brojne životinje. Neke su se skrile od kapi kiše dok su druge spremno pozirale. Učenike su najviše zanimali lavovi te gmažovi. Nakon obilaska Zoološkog vrta, autobusi su nas pokisle, ali zadovoljne, dovezli do naše škole te smo se svi zaputili svojim kućama, puni dojmova.

Literarno-novinarska skupina nižih razreda

Izlet u Vukovar

U četvrtak, 29. studenog 2018. godine išli smo na terensku nastavu u Vukovar.

Krenuli smo busom u 6:15. Tijekom vožnje smo se zabavljali pjevajući domoljubne pjesme. Nakon 4 sata vožnje, napokon smo došli na odredište. Prvo smo krenuli u obilazak središta grada Vukovara. Šetajući središtem vidjeli smo mnoge građevine koje su bile bombardirane 1991. godine. Nakon pola sata, krenuli smo prema hostelu Dubrovnik. Tamo smo imali prezentaciju o samom početku Domovinskog rata. Nakon toga smo se otisli smjestiti u sobe hostela. Poslije večere u kantini, koja je bila udaljena malo dalje od hostela i obilaska Muzeja vučedolske kulture, otisli smo u disk. U disku smo se jako lijepo proveli, sve do 23:00. Svi smo ostali bez glasa od pjevanja. Vratili smo se u hostel. Bilo je vrijeme za spavanje, ali to je bilo nemoguće. Neki nisu mogli spavati od iščekivanja sutrašnjeg dana. U petak, 30. studenog 2018. godine, svi smo se probudili u 6:00 i spremali smo svoje stvari za polazak kući. U 8:15 smo otisli u Crkvu sv. Filipa i Jakova gdje smo vidjeli namjerno neobnovljeni dio, kako bi bio prikazan izvoran izgled crkve tijekom Domovinskog rata. Svi smo bili iznenađeni tim prizorom. Oko 9 sati, otisli smo posjetiti bolnicu gdje su bili liječeni ranjeni ljudi tijekom rata. Iznad ulaza bolnice nalazi se veliki crveni križ. Kada smo ušli, vidjeli smo operacijski stol na kojem su liječnici operirali ljudi. Šetajući bolnicom, došli smo do hodnika gdje su nekada ležali bolesni i ranjeni ljudi.

Sada su samo obilježena imena ljudi kojih više, nažalost nema. U tom hodniku su se nalazile prostorije u kojima su ležale trudnice, djeca, ranjeni i nemoćni ljudi. U jednom dijelu tih prostorija smo mogli čuti glasove Siniše Glavaševića. Isto tako smo u zadnjoj prostoriji čuli glasove koji izgovaraju imena poginulih ljudi. Te dvije prostorije su me malo uplašile jer su mi se ukazale slike prošlosti. Nakon bolnice, busom smo se odvezli na Memorijalno groblje gdje smo zapalili svijeće.

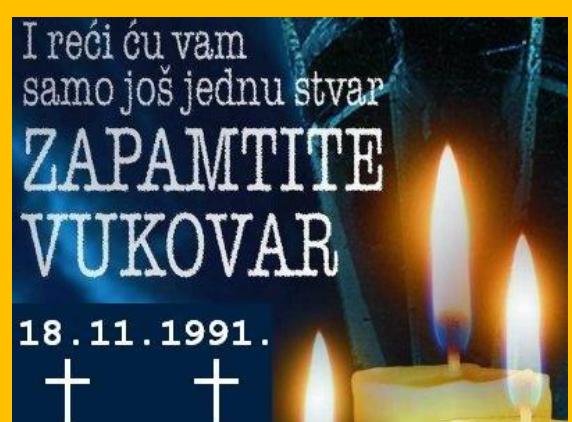
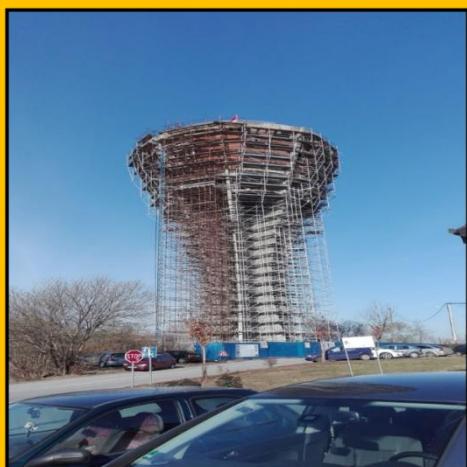
Nakon toga otisli smo u muzej. Na sredini smo vidjeli vrtlog, a u njemu je bila svijeća posvećena svim poginulim hrvatskim dragovoljcima i vojnicima. Na zidovima muzeja, mogli smo vidjeti slike nekih vojnika i imena poginulih. Ispod toga su u podu smještene osobne stvari poginuli (npr. satovi, krunice, knjige, pisma, osobne iskaznice itd.). U 14:00 smo došli do Ovčare gdje nam je voditeljica ispričala sve što se dogodilo s nedužnim ljudima i o Francuzu Janu Michelu. Zatim smo krenuli u hostel na ručak, a poslije ručka smo otisli u obilazak vojarne. Tijekom obilaska vidjeli smo razne topove, tenkove, granate, bombe, mine, skrovišta gdje su se skrivali vojnici, puške... U 15:00, krenuli smo prema Trpinjskoj cesti. Tamo se nalazio Ratni muzej koji je izgledao poput ljudske šake.

U muzeju smo također mogli vidjeti jedan veliki vrtlog na kojemu su ispisana sva imena poginulih vojnika u ratu. Na zidovima su bili ugrađeni ekrani koji su prikazivali slike i rečenice o Domovinskom ratu. U 15:30 smo krenuli prema zgradi gdje smo imali kratko predavanje i kviz kojeg su rješavala dva najbolja učenika svih osnovnih škola. Bilo je jako napeto i uzbudljivo. Na kraju kviza voditelj tog programa podijelio je pohvalnice i zahvalio nam se na

sudjelovanju. A mi smo umorni, potreseni i puni dojmova otišli u svoje autobuse i krenuli prema svojim domovima.

Ova terenska nastava nas je naučila nešto o hrvatskoj povijesti te smo shvatili da je rat nešto grozno i nadamo se da se više neće ponoviti.

Stela Severin, 8.b

DAN RUŽIČASTIH MAJICA (27. veljače 2019.)

Posljednje srijede u mjesecu veljači obilježava se Dan ružičastih majica (Pink Shirt Day), dan posvećen prevenciji vršnjačkog nasilja. Obilježavanju tog dana priključili smo se i mi.

BIRAM PRIJATELJSTVO

Imati prijatelja jako je lijepo. Pravi je prijatelj uvijek uz tebe. Prijatelj ti pomaže, igra se s tobom, sluša te, uči i dijeli svoje stvari s tobom. Prijatelj te voli takav kakav jesi. Kada imaš prijatelja- sretan si, a kada si sam onda si tužan i žalostan. Ako si dobar, pošten i pravdan imat ćeš puno prijatelja. Nitko ne voli lažljivce i tužibabe. Takvi ljudi nemaju prijatelje. Ja imam puno prijatelja i zato sam jako sretna. Volim provoditi vrijeme sa svojim prijateljima. Često se igramo, šalimo, družimo, pjevamo i plešemo. Moja najbolja prijateljica je Laura. Mi se šalimo, družimo, crtamo, igramo, pjevamo i lijepo nam je kad smo zajedno. Što više prijatelja imaš, to si sretniji.

Nika Duš, 2. b

DAN OČEVA

Niži razredi su obilježili Dan očeva pišući sastavke o tati. Evo zašto su tate njihovi heroji...

TATA- MOJ HEROJ

Moj tata je najbolji na svijetu. Uvijek se igra sa mnom, zabavan je i jako me voli. Voli sa mnom crtati, loptati se, trčati, plesati i kuhati. On je jako dobar, pristojan i vrlo pažljiv. Jako je ponosan na mene. Uči me igrati nogomet i zabavno mi je kada sam s njim. Pomaže mi kada mi nešto treba, čuva me i pazi. On je lovac, a ja jako volim životinje pa me on vodi u prirodu i uči me kako životinje žive, što jedu i kakvi su im tragovi zimi po snijegu. Jako volim svoga tatu.

Nika Duš, 2. b

Tata je za mene najveći heroj- jer me voli. Kada ujutro idem u školu, budi me oko pola sata. On, kao pravi tata, ne gubi živce. Kada imam neki problem, skupa ga rješavamo. Kada mom tati treba pomoći, tu sam uvijek za njega. Zajedno se nadopunjavamo jer se jako volimo. Moj tata je za mene najbolji na svijetu.

Ivan Borovec, 2. b

Moj tata ima dušu i srce u pogledu, u osmijehu. On je stup koji me drži na životu, najveća mi je podrška i pun je ljubavi. On je moj ponos i moj idol. Volim te tata!

Nina Šušak, 2. b

Moj tata je heroj zato što je pažljiv prema meni, jer me je svašta učio dok sam još bio malen, jer se ne ljuti često i jer me vozi na utakmice i treninge nogometa. Za mene je moj tata uvijek heroj jer se skoro ničega ne boji.

Marko Vrabec, 2.b

1.a

Emanuela Hanzec, 2. b

U sklopu projekta Ruksak pun kulture održana je 22.5.2019. u knjižnici filmska radionica „Film u rukama“ na kojoj su sudjelovali učenici sedmih razreda. Radionicu je vodila filmska redateljica Dalija Dozet. U prvom dijelu su razgovarali o filmu, filmskim rodovima i žanru, a u drugom dijelu gledali prvi snimljeni film "Ulazak vlaka u stanicu" te stop animacije. Voditeljica je učenicima pokazala klapu i filmsku kameru, a zatim su crtali stop animaciju i radili na filmskoj traci direktnu animaciju. Radionica je bila zanimljiva i poučna.

Novinarska skupina

NATJECANJA

Nakon provedenog školskog natjecanja učenici su bili pozvani na županijsku razinu iz nastavnih predmeta:

MATEMATIKA- Dorian Klančir, 4.a i Matija Vrhovec, 5.b

INFORMATIKA- Lorena Luški, Dora Poturica i Patrik Tuđen, 6.b

TEHNIČKA KULTURA- Kaja Mandić, 5.b, Tea Strugar, 6.a i Nikolina Mirković, 8.a

KEMIJA- Doroteja Franjo, 7.a

GEOGRAFIJA- Patrik Klančir, 8.a

Na LiDraNu su prisustvovali Leona Hajrizi iz 5.a, Patrik Klančir iz 8.a, Sara Coh a i Ema Bošnjaković iz 8.b.

Učenici su postigli dobre rezultate i bili su nagrađeni pizzom od strane ravnateljice i izletom u Park znanosti.

Posebno moramo istaknuti učenika Doriana Klančira iz 4.a razreda koji je na Županijskom natjecanju iz matematike osvojio PRVO mjesto!!!! Bravo, Doriane!!!

Natjecanje je održano u Velikoj Gorici u Osnovnoj školi Nikole Hribara 28.2.2019.

Dorian bi, naravno, išao dalje na Državno natjecanje iz matematike, ali s obzirom da ne postoji za niže razrede ta razina natjecanja, nadamo se da će to uspijeti sljedeće godine.

Natjecanje iz matematike

Kada sam išao na školsko natjecanje iz matematike, očekivanja mi nisu baš bila velika. Htio sam vidjeti kako je to i potruditi se najbolje što mogu. Navečer je učiteljica javila da imam 46 bodova od 50. Bio sam presretan. To je značilo da najvjerojatnije idem na županijsko natjecanje. Nakon objave liste pozvanih na županijsko natjecanje bio sam treći na listi pozvanih za Zagrebačku županiju. Učiteljica i ja smo prionuli na posao. Ostajali smo dodatno i vježbali, a i kod kuće sam rješavao zadatke. I tako iz dana u dan.

Županijsko natjecanje je bilo u Velikoj Gorici. Kretali smo rano ujutro, tako da sam jedva ustao iz kreveta. U školi domaćina mi je bilo dobro. Lijepo su nas dočekali. Napokon smo krenuli u učionice. Na klupama su nas dočekali papiri s našim imenima. Kada smo se smjestili, počeli smo rješavati test. Vladala je tišina. Svi su sa pognutim glavama razmišljali i pisali test. Sve sam riješio prije vremena i imao sam osjećaj da sam dobro napisao. Kad su objavili privremenu ljestvicu moje ime je bilo na prvom mjestu. Sa 44 boda bio sam prvi. Zamislite, koja sreća i veselje! Ja prvi od toliko djece! Nazvao sam mamu: „Mama, ja sam prvi!“ Ona je počela vikati od sreće. Učiteljica je isto bila presretna. Svi su mi čestitali. Na konačnoj ljestvici i dalje sam ostao prvi i dobio priznanje za osvojeno 1.mjesto i prigodnu knjigu.

Učiteljica i ja smo nakon cijelodnevnog boravka u Velikoj Gorici sretni krenuli kući. Bilo mi je to nezaboravno iskustvo.

Dorian Klančir, 4.a

„KLOKAN BEZ GRANICA“

Natjecanje iz matematike, koje organizira Hrvatsko matematičko društvo udruga „Klokan bez granica“, održano je dana 21. 3. 2019. u 12:30 u prostorima škole. Glavna je zadaća organizacija igre - natjecanja „Matematički klokan“ koja popularizira matematiku među mladima. Namjera je motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovitih školskih programa.

Literarno-novinarska skupina nižih razreda

REZULTATI MEĐUNARODNOG MATEMATIČKOG NATJECANJA

"KLOKAN BEZ GRANICA"

Održanog 21. ožujka 2019.

Oznaka škole	Škola	Mjesto
198	OSNOVNA ŠKOLA JAKOVLJE	JAKOVLJE

Nagrađeni natjecatelji

R. br. / Kat.	Prezime	Ime	Kategorija
1	DUMANČIĆ	SOFIJA	LEPTIRICI
2	TOKIĆ	GABRIJELA	LEPTIRICI
3	KOSTANJSKI	TIN	LEPTIRICI
1	POSLONČEC	VINKO	ECOLIER
1	TUĐEN	PATRIK	BENJAMIN
2	PAPA	LORENA	BENJAMIN

Koordinator matematičkog natjecanja
"Klokan bez granica"

Maja Imanić

Županijsko natjecanje u čitanju naglas

Pobjednice školskog natjecanja u čitanju naglas Lucija Mikulić(u mlađoj kategoriji) i i Lorena Papa(u starijoj kategoriji), na Županijskom natjecanju u Gradskoj knjižnici u Zagrebu su osvojile 2.mjesto. Lucija je čitala ulomak iz knjige Davida Walliamsa *Banditska bakica*, a Lorena je odabrala knjigu *Letači srebrnih krila* Melite Rundek. Cure su doobile knjigu i priznanje za osvojeno drugo mjesto.

Nacionalni kviz za poticanje čitanja

U NSK u četvrtak 15.11. održana je završna svečanost Nacionalnog kviza za poticanje čitanja. Nakon nastupa folklorne skupine i predstavljanja autorica knjiga koje su odabrane za kviz, podijeljene su utješne nagrade i glavna nagrada Tablet. Naša pobjednica škole Lorena Papa nije osvojila nagradu, ali to ju neće spriječiti da i dalje čita knjige i sudjeluje u kvizu.

NATJECANJEM DO PARKA ZNANOSTI

Na satu tehničke kulture profesorica Ivanka Cvetko mi je rekla da moram ići na natjecanje iz tehničke kulture. Drago mi je da sam ju poslušala jer sam pobijedila na školskom natjecanju te sudjelovala na Županijskom. Osvojila sam trinaesto mjesto. 30. travnja sam saznala da idemo na nagradni izlet.

U petak u „PARKU ZNANOSTI“ mi je bilo zanimljivo, ali sam očekivala da će biti veća površina- poput igrališta, a ne nečije dvorište. Tamo je bilo dvadesetak predmeta i bili su zanimljivi. Svidjela mi se glazbena ograda koja je svirala Odu radosti te zvučna zrcala. Vidjeli smo i spiralne adaptacije, gledali kroz periskop, pomoću diskova inercije se utrkivali.

Bilo mi je dosta zabavno i htjela bih to iskustvo podijeliti s cijelim razredom.

Kaja Mandić, 5.b

"Park znanosti" je autorski projekt koji je zamišljen s ciljem da se javne površine oplemene interaktivnim znanstvenim i edukativnim sadržajem namijenjenim svim dobним skupinama. Sadržaj čine eksponati, od kojih svaki pokazuje i dokazuje zanimljive pojave iz područja fizike, astronomije, geografije i psihologije.

Je li moguće razgovarati šaptom na 30 metara? Kako odsvirati himnu Europe - u hodu? ... samo su neka od pitanja na koja će sve dobne skupine u igri, na zabavan način pronaći odgovore uz pomoć izvedenih eksponata, koje je potrebno pokretati, svirati, mjeriti, osluškivati.

NATJEČAJ „OBOJI SVIJET“

Naš učenik Toma Tuđen (8.b) sudjelovao je na natječaju "Oboji svijet!" u kategoriji Oboji svijet riječju s radom "Veliki snovi malih prijatelja". Stručna komisija Foruma za slobodu odgoja koja je pregledavala radove je odlučila nagraditi njegov rad.

Na završnoj priredbi Oboji svijet koja se organizira povodom Međunarodnog dana tolerancije, 16.11.2018. godine u Hrvatskom glazbenom zavodu, u Zagrebu predstavio je svoj rad i uručena mu je nagrada i potvrda.

Toma Tuđen na dodjeli nagrade
(nagrađeni rad
"Veliki snovi
malih
prijatelja")

Veliki snovi malih prijatelja

Moje malo mjesto zove se Igrišće. Kad sam se upisivao u prvi razred škole, moji roditelji imali su izbor, poslati me u veliku matičnu školu, nekoliko kilometara udaljenu od kuće ili ostati u svom malom mjestu gdje se nalazi Područna škola. Nakon razgovora, odluka je donijeta. Pohađat će školu u mjestu u kojem živim. Poznanici i susjedi ostali su u čudu. Zapitkivali bi moje roditelje, pa kako to? Zašto? Pa, za Tomu bi bilo bolje da ide u matičnu školu. Sto će ovdje? Tu će biti samo tri učenika u razredu? Pa zar ne znate da će ova dvojica učenika učiti po prilagođenom programu, pa oni su k tome i stariji? Pa kako će se on medu njima socijalizirati? Nije njemu tu mjesto. Mama se samo nasmiješila, a ja sam bio zbumen, ali istovremeno i radoznao. Sjećam se da sam zapitkivao zašto samo tri učenika? U vrtiću nas je bilo više od deset.

Bezbrižno ljetno je završilo, a školsko zvono je zazvonilo. Odjednom sam se našao u školskoj klupi. Zaista, sa mnom u razredu sjedila su još trojica dječaka. Jedan od njih, moj prijatelj iz male škole Mihael. Ostala dvojica bila su veća i jača od mene. Jedan je stalno nešto nerazgovjetno govorio sebi u bradu i bio uznemiren, a drugi mirno sjedio, onako preplašeno i nije progovorio ni jednu jedinu riječ. Bio sam šokiran. Nisam znao kako da se ponašam. Gledao sam učiteljicu, a ona je uz blagi osmjeh započela razgovor, predstavila mi je dječake u razredu. I ja sam se predstavio njima te je prvi dan u školi prošao. Došao sam kući, preplašen, tužan, razočaran. Kako će ja to izdržati? Razgovarao sam s roditeljima. Mama me utješila, pružila mi podršku i potaknula da pokušam izdržati, da moram biti snažan. Objasnila mi je kako su djeca različita, kako nas ima malo snažnijih i sigurnijih kao što sam ja, ali ima i onih kojima treba više pomoći i podrške da što lakše prolaze kroz školovanje i život. Dodala je da im prvi priđem, pokušam razgovarati i da im pomognem ako je potrebno. Ohrabrla me.

Dani su prolazili. Nekako smo počeli razgovarati. Bila su to dvojica dječaka koji zapravo imaju neki svoj, zatvoreni svijet. Odjednom je moj, sada već, najbolji prijatelj Mihael rekao da se seli u Jakovlje i da će se premjestiti i u matičnu školu.

Ponovo šok. Nisam mogao zamisliti školski dan a da sa njim ne razmijenim mišljenje o nekom zanimljivom sportskom događaju. S kime će sada razgovarati?!

U meni se nešto prelomilo. Stisnuo sam zube i odlučio da ja to mogu. Dvojici dječaka pokušavao sam se približiti razgovorom i postupcima. Išlo je sporo. Njihovo ponašanje je ponekad bilo nepodnošljivo. Vikanje jednog, potpuna preplašenost drugog, plašili su i mene. Učiteljica se neizmjerno trudila da ih što više nauči, a ja sam im pomagao u školskim zadacima kad su za to bili raspoloženi. Sve nezgodne trenutke okretao bih na šalu. Primjetio sam da napredujemo. Postajali su sve komunikativniji, hrabriji. Za vrijeme odmora, svi smo se zajedno igrali s drugim, trećim i četvrtim razredom. Puno sam naučio od njih. Saznao sam kako se brinuti o konjima, kako ih timariti i kako su to veličanstvene životinje. Drugi mi je pričao kako odlazi u šumu s roditeljima po drva i kako se voziti na traktoru. Za mene su to bila nova i zanimljiva saznanja. Sve više smo zajedno rješavali nastavne zadatke, učiteljica nas je pohvalila. Odlazili smo na školske izlete i putovanja i vraćali se nasmijani.

Moja upornost i strpljivost učinila me bogatijim za veliko iskustvo. Kad ti netko kaže da se nećeš socijalizirati medu djecom s posebnim potrebama, pokušaj mu objasniti da to nije tako.

Sto to uopće znači? Jeste li probali? Od njih možeš mnogo naučiti i svojim pristojnim ponašanjem i strpljenjem, dati im lijepi primjer, a ne bježati i skrivati se. Svakako im treba pružiti ruku.

Moji prijatelji ipak su nastavili školovanje u Centru za djecu s teškoćama u razvoju, a ja sam iz svega izašao snažniji, otvoreniji za sve vrste različitosti ljudi.

Sada sam u 8.b. Volim svoj razred. Prava smo ekipa i svi smo zapravo simpatično različiti, ali zbog toga se veselimo svaki dan.

Toma Tuđen, 8.b

SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE

Osnovna škola Jakovlje bila je domaćin velike Smotre učeničkih zadruga Zagrebačke županije 4. travnja 2019.

25 zadruga predstavilo je razne proizvode koje su učenici izrađivali u sklopu izvannastavnih aktivnosti. Našlo se tu nakita, vezova, sapuna, pekmeza, sokova, žganaca, keramičkih ukrasa i raznih drugih rukotvorina, a cilj je razvijati kreativnost i poduzetnički duh kod učenika. Prosudbena komisija ocjenjivala je svaki štand, a najviše bodova je skupila zadruga

„Suncokreti“ iz Centra za odgoj i obrazovanje, Lug Samoborski. Radili su neobične posude za cvijeće od keramike u obliku starinskih umivaonika te ogledala na keramici zelenkaste boje. Naša zadruga je predstavila zdjele i svijećnjake od papira i kartona od jaja miješanih sa prirodnim materijalima.

Smotra je započela pozdravnim govorom ravnateljice Ljiljane Klepac, zatim se slijedio zbor pod vodstvom učitelja glazbene kulture Krunoslava Kneževića, recitacija učenika Renata Dubravca i na kraju nekoliko riječi Mirele Katalenac, pročelnice.

„Koliko su nam zadruge važne govori činjenica da za njihov rad izdvajamo značajna sredstva. Na godišnjoj razini gotovo 150.000 kuna,“ prigodom svečanosti otvorenja smotre rekla je Mirela Katalenac, pročelnica Zagrebačke županije za prosvjetu, kulturu, sport i tehničku kulturu. Mladim zadrugarima je poručila da vrijeme koje provode u zadruzi iskoriste za stvaranje novih prijateljstava.

„Prijateljstva koja steknete u zadruzi ne mogu se mjeriti s prijateljstvima na Facebooku.“

Naša zadruga predstavljalat će županijski stol na Državnoj smotri u Vinkovcima od 8. do 11. listopada 2019.

Ovako je to izgledalo taj dan u dvorani OŠ Jakovlje:

Pripremanje štandova

Ravnateljica pozdravlja prisutne

Renato Dubravac recitira „Zagorje moje“

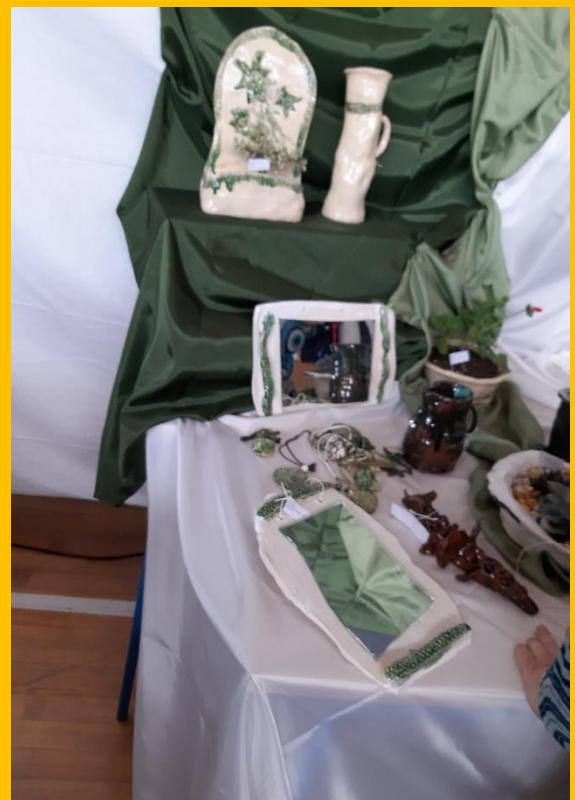

Konačan izgled štandova

Komisija ocjenjuje i pregledava štandove

Pobjednici smotre “Suncokreti” iz Centra za odgoj i obrazovanje, Lug Samoborski

PROJEKT Čitamo mi, u obitelji svi

Čitamo mi, u obitelji svi

Već sedam godina nacionalni projekt „Čitamo mi, u obitelji svi“ upravo želi unutar obitelji osvijestiti potrebu za čitanjem, dobrobiti koje ono donosi i za obitelj kao zajednicu i za dijete kao mlađu osobu čije se čitalačke navike tek formiraju.

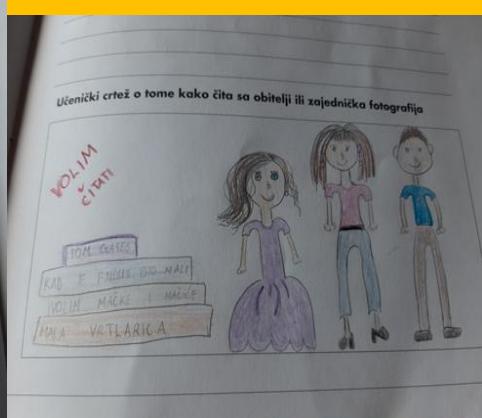
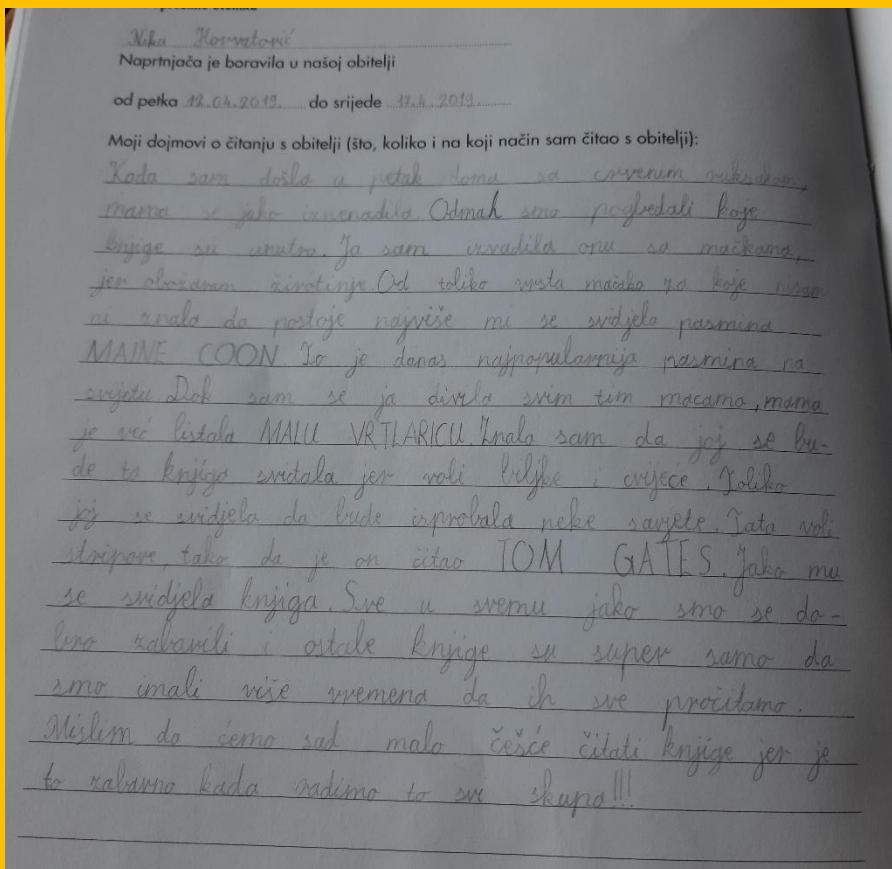
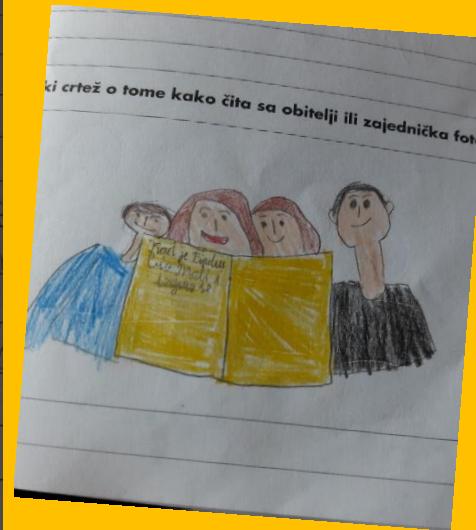
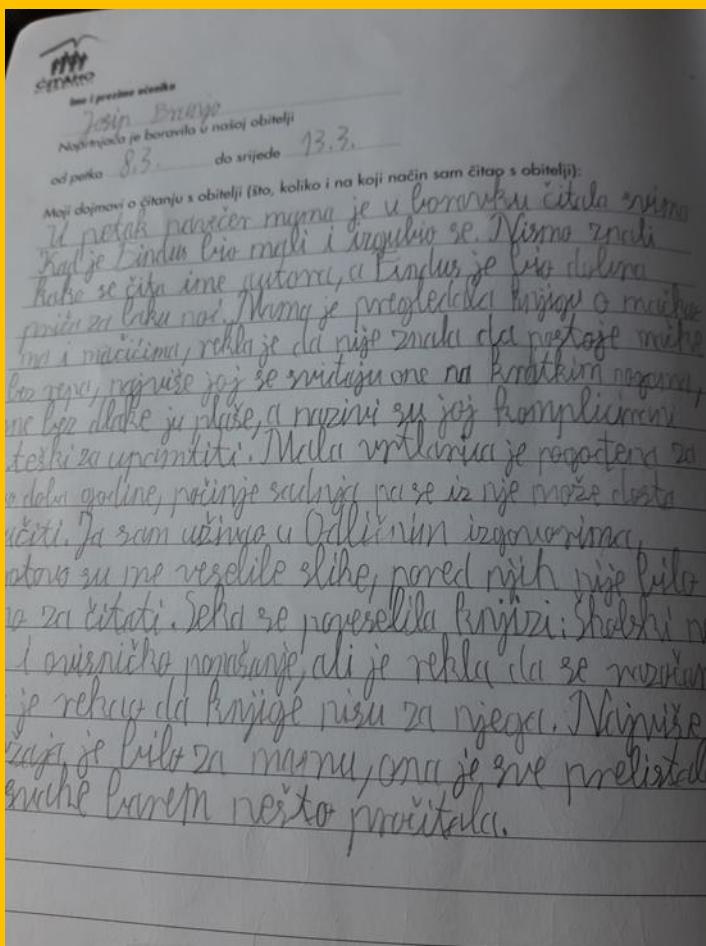
Zbog toga smo se i ove godine uključili u projekt poticanja čitanja u obitelji.

Dio smo velike obitelji od 115 škola diljem R. Hrvatske u kojima će ove školske godine učenici trećih razreda svojim kućama nositi ruksak napunjen knjigama.

Projekt je započeo 8. 2. kada je prvi učenik ili učenica trećeg razreda svojoj kući ponio ruksak sa 7 knjiga. U ruksaku se osim knjiga nalazi i Bilježnica dojmova. U Bilježnicu dojmova svaki će učenik napisati kraći sastavak u kojem će prenijeti svoje dojmove, osjećaje o obiteljskom čitanju.

Naša je škola i ove godine financirala kupnju knjiga za projekt za što zahvaljujemo ravnateljici, gđi Ljiljani Klepac. Nakon završetka projekta knjige će postati dio knjižnog fonda naše knjižnice tako da će i svi drugi učenici te knjige moći posuditi i pročitati.

Čim sam stigla kući, pokazala sam roditeljima ruksak. Izvadili smo sve knjige iz ruksaka i poslagali ih na stol. Svatko je izabrao što će čitati. Moj brat je izabrao strip *Album Tomica i Findus na kampiranju*, mama je izabrala *Sunčev sustav*, tata *Da ti pamet stane*, a ja sam uzela *Titanic*.

Dok nam je čitala *Sunčev sustav*, puno sam naučila. Npr. da se na Marsu nalazi vulkan visok 27 km. S bratom sam proučavala kako je *Titanic* izgledao iznutra. Mogao je primiti više od 3500 ljudi.

U knjizi *Da ti pamet stane* pročitali smo priču o gospodji Marti koja je izgubila pamet.

Bilo mi je lijepo dok sam s obitelji čitala jer sam puno naučila.

Marta Pušelj, 3.a

Neki ljudi vole čitati, a neki ne,
ali čitanje je dobro za ljude sve.
Sa svakom novom knjigom razvija se mašta
u toj knjizi može biti svašta.

Likovi mogu biti životinje i ljudi,
i ti dio svoje mašte budi.
Čitaj puno i svaki dan,
Da ti život bude zabavan.

Petar Kostanjčar, 3.a

Donio sam kući ruksak s knjigama i svi smo odmah krenuli sa čitanjem. Ja sam čitao *Album Tomica*, a tata i mama su čitali *Titanic*. Poslije sam odlučio pročitati *Findus na kampiranju* i ponešto Sunčevog sustava! Ovaj ruksak me je jako razveselio zato što sam se družio s obitelji, saznao sam mnogo zanimljivih informacija o prvom najvećem, putničkom brodu, a *Album Tomica* me nasmijao. Volio bih ponoviti ovo iskustvo jer tako upoznajem nove knjige i kvalitetno provodim vrijeme sa svojom obitelji.

Dominik Štirjan, 3.a

Čita mama, čita tata
čita seka i dva brata.

Čitam ja, čitaš ti,
Čitamo mi u obitelji svi.

Sara Poturica, 3.a

Tema broja:

U hrvatskim se školama učeničko zadrugarstvo njeguje od 19. stoljeća, a danas postoji točno 300 zadruga, organiziranih u sklopu Hrvatske udruge učeničkih zadruga. Osnovni cilj aktivnosti učeničkih zadruga nije ekonomski uspjeh, nego omogućavanje većeg broja prilika za učenje. Učeničkim se zadrugama poboljšava kvaliteta učenja i poučavanja te se mладог čovjeka osposobljava za život u 21. stoljeću. Izvan prostora učionice stječu se i razvijaju temeljne osobine poduzetnika: inovativnost, marljivost, poduzetnost, spremnost na preuzimanje rizika i timski rad.

Povijest zadrugarstva u RH

Kao i svaka pedagoška pojava i učeničke zadruge imaju svoju razvojnu putanju. Međutim, u prošlosti su često bile idejno drugačije koncipirane nego što su ove današnje. Na području Republike Hrvatske imaju dugu povijesnu tradiciju. Početci se bilježe kao model krajem XIX. i početkom XX. stoljeća. Uglavnom su to bile učeničke organizacije za štednju, za nabavku školskog pribora i udžbenika i slične akcije. Bazirale su se na štedno-kreditnim i sakupljačko-humanitarnim aktivnostima (Munjiza). Aktivnosti su se obavljale kao izvannastavne akcije, bez ocjenjivanja, u kojima je naglašena neformalna dobrovoljna suradnja učenika i nastavnika u realizaciji ciljeva. Kasnije učeničko zadrugarstvo dobiva i proizvodnu komponentu npr. proizvodnja voćnih sadnica i loznih crijevova. Takve prve zadruge vezane su uz mala ogledna školska gospodarstva i uz školske vrtove. Teško je odrediti točan početak rada školskih vrtova, no službena statistika ih prati od 1816. g. Učiteljeva nagrada bila je prihod od proizvodnje, a učenička stečena znanja i usvojene praktične vještine potrebne i primjenjive u vlastitom gospodarstvu. Takvi školski vrtovi po svojoj su orijentaciji bili: botanički, pokusni, proizvodni ili pedagoški. Aktivnosti su

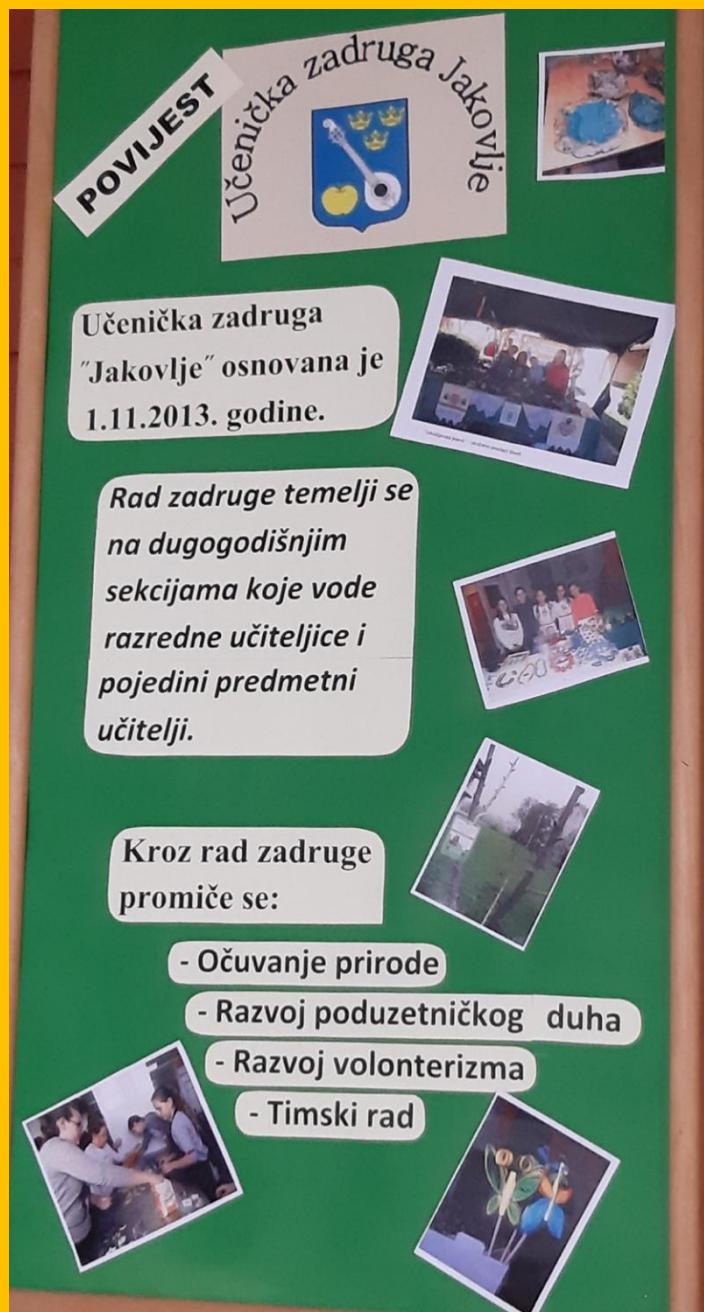

se obavljale kao izvannastavne akcije u hrvatskom školstvu pedesetih godina XX. stoljeća, bez ocjenjivanja, u kojima je naglašena neformalna dobrovoljna suradnja učenika i nastavnika u realizaciji ciljeva. U to vrijeme njeguju se i oživljavaju tradicionalne proizvodnje i obrti, kao na primjer: oživljavanje pčelarstva, pravljenja proizvoda od voća i slično. To se prvenstveno odnosi na seoske škole, dok su u gradskim školama najzastupljeniji različiti oblici umjetničkoobrtničke proizvodnje. Kod suvremenih učeničkih zadruga u devedesetim godinama XX. stoljeća situacija se mijenja s obzirom na predmet poslovanja. Na početku ovog razdoblja dominirale su učeničke zadruge s proizvodnjom biološki vrijedne hrane, dok je danas stanje drugačije. Prevladavaju učeničke zadruge koje se bave proizvodnjom predmeta upotrebljene vrijednosti temeljene na kulturnoj baštini npr. čipka i ručni rad. Organizirane su kao slobodne aktivnosti učenika u kojima se rad shvaća kao sredstvo i cilj odgoja. Hrvatska udruga učeničkog zadrugarstva je krovna institucija u Republici Hrvatskoj. Danas je na teritoriju Hrvatske registrirano 305 učeničkih zadruga.

Preuzeto s Interneta

Učenička zadruga Jakovlje u Osnovnoj školi Jakovlje osnovana je 1.11. 2013. Rad zadruge temelji se na dugogodišnjim sekcijama koje vode razredne učiteljice i pojedini predmetni učitelji. Kroz rad zadruge pomiče se očuvanje prirode, razvoj poduzetničkog duha, timskog rada i razvijanje kroz razne programe. Naša zadruga razvija ekološku svijest kroz stvaranje vlastitog proizvoda od papira i plastike te pomicanje humanitarne djelatnosti. Broj sekcija se mijenja kao interes djece. Trenutno u zadrugi djeluje šest sekcija: zadrugari, vrijedne ruke i čitaonica. Zadruga sudjeluje na većini

događanja u lokalnoj zajednici. Svake se godine natječu na županijskoj smotri. Do sada su sudjelovali na tri međužupanijska i jednom međunarodnom susretu županija, uskrsnim i božićnim sajmovima u Zagrebačkoj županiji i pet puta na Dalmatinskim učeničkim zadrugama. U školskoj godini 2017./18. osvojili su treće mjesto na Županijskoj smotri i nagradu za najbolji stand na Državnoj smotri u Vinkovcima sa svojim proizvodima Plastic fantastic. U školi organiziraju božićne i uskrsne radionice koje vode voditelji sekcijskih zadrug. Svake godine za Božić sudjeluju u humanitarnoj akciji akcije škole.

DJELATNOSTI

Naša zadruga razvija
EKOLOŠKU SVIJEST
kroz stvaranje vlastitog
proizvoda od *papira i*
plastike te radi na
promicanju **HUMANITARNE**
DJELATNOSTI.

SEKCIJE:

1. Zadružari - voditelj Darija Belinić

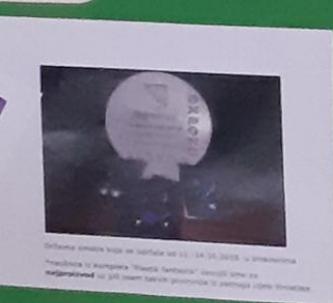
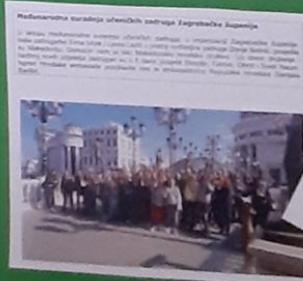
2. Vrijedne ruke - voditelj Marija Horvatović

3. Čitaonica-pričaonica - voditelj Lidiya Marinković

4. Likovna grupa - voditelj Marija Plečko

5. Vrijedne ruke (PŠ Igrische) - voditelj Renata Oremuš

6. Biolozi - voditelj Ružica Banjole

Školski vrt

Zadruga ima svoj školski vrt koji je raspodijeljen na različitim lokacijama oko škole. U vrtu imamo zasađenu lavandu i smilje za naše mirisne vrećice, bobičasto voće koje konzumiramo u školi i stare sorte voćaka čije plodove tek očekujemo. Ove jeseni posadili smo i dva reda lješnjaka. Planiramo svake godine obnavljati i zasaditi nešto novo u našem voćnjaku. Da možemo uživati u plodovima našega rada.

Veselim se što sam zadrugarka jer volim raditi u vrtu i isto tako izrađivati razne ukrasne predmete od različitih materijala. A kad na sajmu vidim ozarena lica promatrača, nitko nije sretniji od mene.

Petra Seničić, 5.b

Vrijedne ruke naših zadrugara

Kartice s imenima voćaka

Učenička zadruga "Jakovlje" promovirala je svoj školski voćnjak i vrt. U suradnji s udrugom žena "Dora" iz Jakovlja, s kojom uspješno surađuje od osnivanja zadruge, tiskan je promotivni letak o našem voćnjaku i prve kartice s imenima naših voćaka. Udruga "Dora" je osmisnila i financirala letak i kartice. Letak su podijelili svim učenicima naše škole, a kartice su 9. 11. 2018. stavljenе na voćke.

Nekoliko pitanja za Karlu Cipek, 6.a školsku zadrugarku

Bok Karla! Zašto si se učlanila u grupu zadrugara?

Volim biti u zadrugarima jer smo često vani, u školskom vrtu i uljepšavamo školsko dvorište, a ja volim prirodu i boraviti na otvorenom.

Što najčešće radite u grupi?

Razne ukrase, a kad je lijepo vrijeme često radimo u školskom vrtu.

Više voliš biti u razredu ili na otvorenom?

Vani jer je korisnije, a kad smo u razredu često radimo s vrućim ljepilom pa se znam i opeći.

Što sve radite u školskom vrtu?

Čupamo korijenje, sadimo nove biljke, usitnjavamo zemlju, izrađujemo ukrase, pečemo kolače...

Kolače? Pa kad ste pekli kolače i koje?

Da. Bilo je jako fino i zabavno. Za Božićnu priredbu radili smo, uz pomoć kuharice, kolače od kokosa, oraha i lješnjaka... Jedva čekam da to ponovimo.

Hvala ti Karla. Želimo ti da napravite još puno lijepih stvari u zadruzi.

S Karlom razgovarao Tin Severin, 8.b

INTERVJU SA DJELATNICOM ŠKOLE

Darija Belinić vjeroučiteljica je u OŠ „Jakovlje“ od 1999. godine i voditeljica UZ „Jakovlje“ od njezina osnivanja. Zanimalo nas je kako funkcioniра rad u zadruzi i koliko je potrebno posvetiti vremena i truda da bi taj rad donio rezultate.

1. Novinar: Kada je naša zadružna osnovana?
Učiteljica Darija: 1. 11. 2013.

2. Novinar: Koja je bila misao vodilja što je dovela do osnutka zadruge?

Učiteljica Darija: Naši učitelji u svojim zaduženjima imaju različite izvannastavne aktivnosti koje uključuju rad s djecom gdje razvijaju i njeguju njihove radne navike, potiču kreativnost i stvaralaštvo i usmjeravaju ih na praktičnu primjenu znanja u životu. Vodeći se tom mišlju okupili smo rad izvannastavnih aktivnosti u zadružnu da bismo taj njihov rad i trud mogli predstaviti lokalnoj zajednici, a i šire.

3. Novinar: Koliko učenika broji zadružna?

Učiteljica Darija: U ovih pet godina broj zadrugara varira između 80 - 100.

4. Novinar: Koje izvannastavne aktivnosti postoje u zadruzi?

Učiteljica Darija: Broj izvannastavnih aktivnosti mijenja se svake godine kao i njihov naziv i rad i učitelji voditelji. Ove školske godine to su: Zadrugari, učiteljica Darija Belinić; Vrijedne ruke, učiteljica Marija Horvatović i Renata Oremuš PŠ Igrišće; Čitaonica - pričaonica, učiteljica Lidija Marinčić; Likovna grupa i estetsko uređenje, učiteljica Marija Plečko i Biolozi, učiteljica Ružica Bankole.

5. Novinar: Od ove školske godine vi vodite izvannastavnu aktivnost ZADRUGARI. Je li uvođenje nečeg novog u izvannastavne aktivnosti obradovala učenike?

Učiteljica Darija: Ova izvannastavna aktivnost obuhvaća učenike od petog do osmog razreda. Primjetili smo da je većina kreativnih aktivnosti koncentrirana na razrednu nastavu i da je potrebno nešto

slično i u višim razredima. Zadrugari surađuju s likovnom grupom u osmišljavanju ukrasno - uporabnih predmeta od papira ili plastike i tako razvijaju ekološku svijest naših učenika. Od ove školske godine zadrugari su zajedno s biolozima zaduženi za brigu o školskom vrtu. Učenici zadrugari vole raditi, pomagati i posebno sudjelovati u svim aktivnostima zadruge izvan škole (sajmovi i natjecanja).

6. Novinar: Je li to zahtjevna skupina, je li to za učenike naporan rad?

Učiteljica Darija: Mislim da nije i da uživaju, ali to morate pitati njih.

7. Novinar: Koje sve aktivnosti zadružna ima izvan škole?

Učiteljica Darija: Redovito sudjelujemo na svim lokalnim događanjima na koja nas pozivaju npr. Jakovljanske jeseni. Odlazimo i na sve sajmove i prodajne izložbe koje organizira Zagrebačka županija kao što su Dani učeničkih zadružnih. Natječemo se na Županijskim smotrama zadružna. Putujemo na organizirana putovanja međuzupanijske i međudržavne suradnje zadružna. Trudimo se da naša zadružna sudjeluje u što više događaja i manifestacija, da budemo prepoznati i da se vidj naš rad.

8. Novinar: Što je sve potrebno pripremiti za natjecanje?

Učiteljica Darija: Natjecanje učeničkih zadružnih tj. Županijska smotra specifično je natjecanje koje se sastoji od tri dijela. Prvi dio je dokumentacija koju većinom priprema voditelj: izvješće o radu zadružne od prošlog natjecanja, cjenik i katalog proizvoda koji sudjeluju u natjecanju i prikaz praktičnog rada u pisanom i pps obliku. Drugi dio je prikaz praktičnog rada na licu mesta od učenika koji sudjeluju u natjecanju i odgovaraju na pitanja prosudbene komisije. Treći dio je estetsko uređenje samog štanda sa primjeranim deklaracijama na proizvodima koji su izloženi. Svake godine za natjecanje treba

pripremiti nešto novo i preporuča se da se na natjecanju predstavi jedna, najviše dvije skupine koje djeluju u zadruzi zaokružene jednom temom. Dogovara se i planira čim natjecanje završi da bi se na vrijeme pripremili za sljedeću godinu.

9. Novinar: *Koje uspomene i sjećanja donosite sa natjecanja?*

Učiteljica Darija: *Svako natjecanje prilika je za naučiti nešto novo i vidjeti kako druge zadruge rade. Ove godine sudjelovat ćemo peti put. Najljepše natjecanje do sada bilo mi je u Martinu pod Okićem prošle godine gdje smo osvojili treće mjesto sa nakitom od plastike „Plastic fantastic“ s kojim se predstavila Likovna grupa sa učiteljicom Ivanom Mikić. Zahvaljujući tome izvanrednom plasmanu zadruga je sudjelovala na Državnoj smotri u Vinkovcima gdje smo osvojili i priznanje za najproizvod. Zbog angažmana u svim mogućim aktivnostima koje nam se nude odabrani smo i za domaćina ovogodišnje smotre. Domaćin smotre uređuje stol Zagrebačke županije na Državnoj smotri tako da i ove godine idemo u Vinkovce.*

10. Novinar: *Koji vam je proizvod zadruge najdraži?*

Učiteljica Darija: *Trudimo se svake godine za uskrsne i božićne radionice smisliti što više novih proizvoda, a za natjecanje je to i potreba. Sve grupe se trude da bi njihovi proizvodi bili reprezentativni i kupcima zanimljivi. Do sada smo najviše pohvala imali za nakit od plastike kao originalni proizvod pa bi to izdvojila kao najdraži proizvod.*

11. Novinar: *Što ste ove godine pripremili za natjecanje?*

Učiteljica Darija: *Ove godine tema nam je „Recikliraj i stvaraj“. Sudjeluju Likovna grupa i Zadrugari. Pripremili smo zdjelice i svjećnjake od papira i ambalaže za jaja sa prirodnim materijalima i slike od cvjetova izrezanih i oblikovanih od ambalaže za jaja.*

12. Novinar: *Kako se vama sviđa rad u zadruzi?*

Učiteljica Darija: *Kad smo počinjali prije pet godina sve mi je bilo novo i sve sam morala naučiti kao da ponovno idem u školu. Snalažila sam se putem iskustava kolega drugih zadruga i stručnim usavršavanjem na sastancima aktiva i voditelja u Zagrebačkoj županiji. Danas moram reći da jako volim rad u zadruzi, a posebno volim to što djeca prepoznaju zadrugu kao mogućnost za izražavanje svojih sposobnosti. Uočila sam da djeca vole raditi i uprljati se. Najviše od svega mi se sviđa međusobna suradnja i pomaganje svih sudionika zadruge jer tako promičemo timski rad i zajednički donosimo odluke.*

13. Novinar: *Kakvi su planovi zadruge u nadolazećem vremenu?*

Učiteljica Darija: *I dalje ćemo sudjelovati u svim događajima koji se tiču promocije naše zadruge i nastojati još koji put osvojiti što bolje mjesto na natjecanju. Sad nam je najvažnije uređivanje našeg školskog vrta da bismo se mogli prijaviti za natječaj „Najljepši školski vrtovi“.*

S učiteljicom je razgovarala Paola Jelić, 6. b

VJERONAUČNI KUTAK

Obitelj

Što tebi znači tvoja obitelj?

Što ti se osobito sviđa,a što bi promijenio/la kod svojih roditelja?

Meni je moja obitelj sve! Ima jako puno sretnih trenutaka u mojoj obitelji. Nekad nije sve idealno, ali tako mora biti. Volimo se i jedan drugom pomažemo bez obzira na svađu. Ljuta sam nekad na roditelje jer mi nešto zabranjuju, ali onda shvatim da to sve rade za moje dobro. To ne naučiš u jednom danu nego sve dođe svojim vremenom. Kasnije možeš samo zahvaliti! Ništa ne zamjeram svojim roditeljima. Znaju koji put i vikati ako napravim kakvu glupost, ali znam da će jednom shvatiti koliko je bilo važno slušati svoje roditelje.

Tea Fijačko, 8.b

Što tebi osobno znači tvoja obitelj?

Moja obitelj meni znači sve! Ona je temelj u mom životu. Zbog nje sam ono što jesam. Sa svojom obitelji osjećam dragocjenu povezanost koja je neprocjenjiva. Sreća me obavlja znajući da moram biti zahvalna što sam rođena u zdravoj, voljenoj i blaženoj obitelji. Sve je to krenulo od mojih roditelja i onog dana kada su sklopili svoju ljubav. Jako volim svoje roditelje, ali ponekad im to baš i ne pokazujem previše. Kajem se zbog toga. Moja mama je jako vrijedna,pametna i sretna žena,ali mi ponekad ide na živce. Stalno se previše brine,postavlja mi jedno te ista pitanja. Tata isto. On se brine da nisam gladna ili da mi nije hladno. Tata je jako zabavan,vrijedan i mudar također. Ponekad pretjeruju ali znam da misle najbolje. Koliko god da sam ljuta,ne mogu ih mrziti. Oni su moji najbojni prijatelji. Njih nisam mogla birati,ali bi ih ponovno izabrala. Smatram da ljubav i prijateljstvo pobijeđuje sve uspone i padove. Zato znam da sam najsretnije dijete na svijetu i veoma sam zahvalna Bogu na Blagoslovu koji mi je pružio.

Nikolina Mirković, 8.a

VREDNOTE PRAVOGA PRIJATELJSTVA

Biti prijatelj i imati pravog prijatelja je neprocjenjivo. Potpuna iskrenost je najvažnija između prijatelja. Pravi prijatelj je onaj kojeg ne trebaš pozvati kad ti je teško,već dođe sam i zna slušati. Možeš mu povjeriti i najveće tajne,a on te nikada ne izda. Pomaže ti riješiti problem,a veseli se s tobom kad si sretan. Vrednote pravog prijateljstva kao što su iskrenost,povjerenje,ljubav,poštovanje,suosjećanje treba dobro čuvati jer su to uistinu rijetke i krhkne osobine.

Toma Tuđen, 8.b

PŠ Igrišće

JUMICAR

Kao i svi učenici drugih razreda naše škole, i „drugašići“ iz Igrišća sudjelovali su 13.9.2018. u programu edukacije o prometnoj kulturi „Jumicar“. Matija, Leona i Antonio došli su u matičnu školu u Jakovlje i pažljivo slušali predavanja, pregledavali vatrogasna i policijska vozila i vrlo odgovorno vozili na poligonu.

DANI KRUHA I ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

19.10.2018. obilježili smo Dane kruha. Obukli smo pregače, zasukali rukave i od tijesta koje je pripremila naša teta kuharica Tanja oblikovali kiflice koje smo napunili čokoladom i marmeladom. Na satu vjeroučiteljica govorila smo o zahvalnosti za kruh i plodove zemlje. Za to vrijeme kiflice su bile pečene, pa smo svi zajedno sudjelovali u blagoslovu hrane, koji je obavio naš vjeroučitelj Ivan Mandić, a zatim smo i blagovali pripremljene slastice.

BOŽIĆNA RADIONICA

Kako bismo unijeli duh Božića u našu malu školu, 27.11. 2018., održali smo našu tradicionalnu božićnu radionicu u kojoj su sudjelovali učenici i njihovi roditelji. Tema ovogodišnje radionice bila je izrada čestitki i ukrasa za bor.

Na kraju radionice, prodali smo neke od radova, podružili se i otišli ispunjeni duhom Božića.

BOŽIĆNA PRIREDBA

Posljednji dani nastave u 1.polugodištu obilježeni su božićnom priredbom koja se održala 19.12.2018. u našoj školi. Voditeljice priredbe, Tea B. i Tea K., najavile su Božić kao blagdan mira, blagostanja i sreće. Program je bio veoma bogat. Učenici su izveli mnoge recitacije i otpjevali nekoliko pjesama. Budući da smo cijele godine bili veoma dobri, na kraju priredbe posjetio nas je Djed Božićnjak i donio nam poklone.

Učiteljice Renata Oremuš i Maja Posavec

MAŠKARE U IGRIŠĆU

5. ožujka ove godine, u našoj je školi bilo veoma veselo i raspjevano. Tog smo dana svi došli maskirani u školu. Pokazali smo da su maškare najveseliji dan u godini. Tako maskirani, posjetili smo Bakinu okućnicu gdje smo jeli krafne i pili sok. Nakon toga smo se vratili u školu, imali ples pod maskama te smo odabrali najbolje maske ove godine.

KARLO MARINOVIC (3.R.)

UREĐENJE OKOLIŠA

U subotu, 6.travnja, učenici naše škole i njihovi roditelji uređivali su školsko dvorište. Svatko od nas donio je nešto cvijeća i alat. Prvo smo sve počistili, zatim smo iskopali rupe i posadili cvijeće. Pošišali smo živicu i obrezivali svo drveće na dvorištu.

Puno smo radili, ali usprkos tome, bilo nam je veoma zabavno!

MARKO DOLEŽAL (3. RAZRED)

PŠ Kraljev Vrh

Naše matematičko jutro

S osmijehom na licu rješavali smo matematičke zavrzlame i igrali igre.

Proljeće budi naša srca, radujemo se i stvaramo s njime.

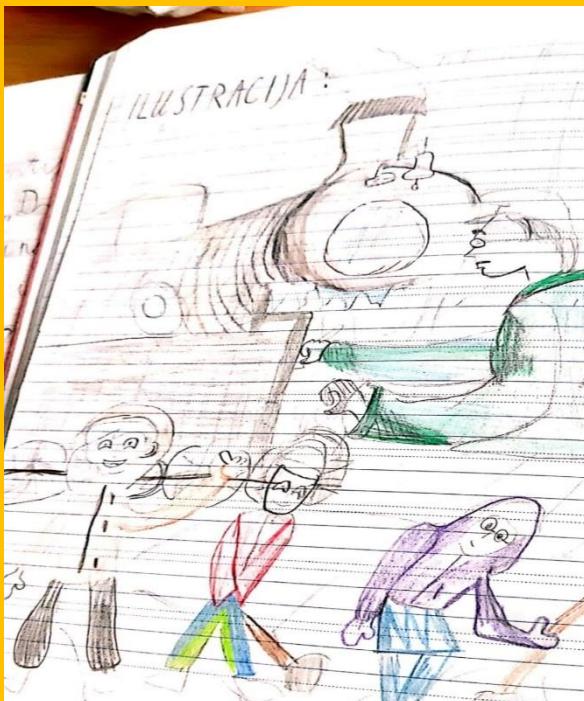
Učiteljice Snježana Mirt Čukman i Tatjana Cigula

PRIKAZ KNJIGE

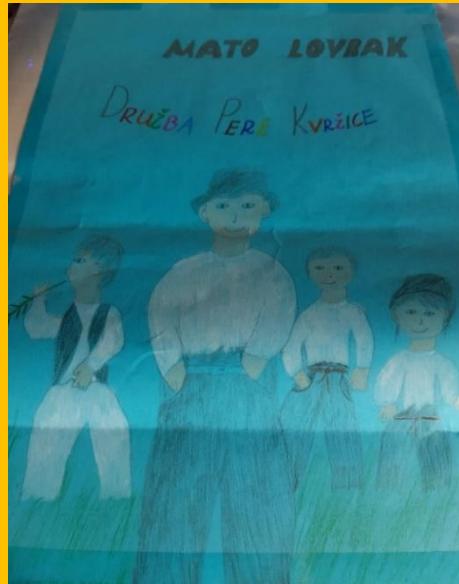
Mato Lovrak- Vlak u snijegu

Preko zimskih praznika trebali smo pročitati knjigu Mate Lovraka, Vlak u snijegu. Kada mi je mama donijela lektiru prepala sam se jer ima preko 100 stranica, ali ipak mi je vrijeme čitajući brzo prošlo. U knjizi mi se svidjelo kako je pisac opisao učenike zadruge Ljubanovac kako složno čiste snijeg. Za lektiru u vrećici izradila sam maketu starinskog vlaka i tako naučila kako su izgledali i kako su se pokretali starinski vlakovi. Svidjela mi se ideja lektire u vrećici i nadam se da ćemo tako rješavati lektiru još koji puta.

Marta Pušelj, 3.a

Zadružarstvo u
prikazu knjiga dviju
učenica

Bilješke tijekom čitanja:

-na samom početku ovog dječjeg romana svidio mi se dječak Pero, njegova razmišljanja, ideje i vedrina

-razveselili su me i dječaci Šilo, Divljak, Budala, Medo i Milo dijete jer su poslušali Peru i krenuli u obnovu starog mlina

-nasmijalo me kad je Pero rekao Budali da je budala. Citat : „Bas si prava budala!“

-i ja bih se voljela popeti na vrh tornja crkve gdje su Pero i dječaci sklopili dogovor o obnovi mлина

-uplašila sam se kad je Divljak kriknuo „Mrtvac“, a svi dječaci pobegli, pa ih je Pero zafrkavao kako su složni. Citat: „U bježanju i svađanju svakako smo složni.“

-kod razgledavanja starog mлина nasmijali su me Pero i Šilo kad su prasnuli u vodu

-nasmijao me i Šilo kad je viknuo: „Zmija!“ i Medo koji se odmah popeo na gredu kao majmun

-napokon je krenula obnova mлина

-dojmilo me koliko su dječaci bili hrabri dok su se spuštali u bunar da ga očiste, ali me i prestrašilo kad se Medo u bunaru onesvijestio

-razveselio me dolazak djevojčice Marije i Danice u družbu

-jako me rastužilo kad je Danica dobila batine s koprivom

-Divljak i Budala su me razočarali jer su htjeli uništiti mlin, ali ih je Pero doveo u red

-dječaci su sve prekrasno uredili i izazvali oduševljenje kod svih na dan priredbe

-na seljacima je samo ostalo da mlin i dalje održavaju, ali se bojam kao i dječaci da to neće uspjeti jer među njima nema sloge. Citat: „Predali smo im mlin. Ta morali smo, ali kažem vam: Oni će sve opet upropastiti!“

Lorena Suhina, 4.b

UČENIK GENERACIJE- Patrik Klančir, 8.a

Možeš li se predstaviti u nekoliko rečenica?
Zovem se Patrik Klančir, imam 15 godina i učenik sam 8. razreda OŠ Jakovlje. Igram nogomet u GNK Dinamu Zagreb i za reprezentaciju Hrvatske U-15. Kako se osjećaš kao ovogodišnji

učenik generacije?

Osjećam se jako sretno i ponosno jer znam da je ovo veliko postignuće iza kojeg stoji puno truda i rada.

Smatraš li da ti je bilo teško osnovnoškolsko obrazovanje?

Obrazovanje samo po sebi mi nije bilo jako teško, ali nedostatak slobodnog vremena zbog bavljenja sportom mi je ponekad otežalo situaciju, ali sam se dobro nosio s tim.

Što će ti najviše ostati u sjećanju kad završiš osnovnu školu?

Mnogo prijatelja, učitelji koji su mi pružali potporu u mojojem bavljenju nogometom i s kojima sam mogao podijeliti dojmove s mojih putovanja i sportskih natjecanja i najbolja razrednica na svijetu, prof. Ivana Mikić.

Koju srednju školu želiš upisati?

Želim upisati III. gimnaziju u Kušlanovoj ili VII. gimnaziju u Križanićevu. Nisam još odlučio koju ću staviti kao prvi izbor.

Znaš li možda već sada što bi želio raditi kad završiš školovanje?

Želio bih se profesionalno baviti nogometom, a ako ne uspijem u toj namjeri onda bi želio studirati na Kineziološkom fakultetu.

Odlično ti idu svi predmeti. Možeš li pak izdvjoviti najdraži? Zašto?

Najdraži predmet mi je geografija zato jer volim proučavati geografske karte i istraživati gdje se nalaze pojedine države, rijeke i planine.

Sudjelovaš i na školskim i na županijskim natjecanjima? Kakav si uspjeh postigao i jesи li se puno pripremao?

Sudjelovaš sam na županijskom natjecanju iz Lidrana. Iz geografije sam bio na županijskom natjecanju u 6. i 8. razredu, a u 5. i 7. razredu mi je nedostajao 1 bod da se plasiram na županijsko natjecanje zbog čega sam bio posebno tužan. Nisam se visoko plasirao, u 6.r. sam bio 12., a u 8.r. sam bio na 8. mjestu. Pripremao sam se u skladu sa slobodnim vremenom kojeg nemam puno.

Igraš i nogomet. Ozbiljno ili rekreativno? Ideš li na natjecanja? Kako sve stižeš?

Nogometom se bavim ozbiljno već 6 godina. Idem na puno natjecanja i turnira s klubom. Puno putujem po Hrvatskoj i inozemstvu. Ponekad mi je teško uskladiti školske i sportske obaveze ali uz dobru volju i organizaciju sve se može.

Imaš li slobodnog vremena? Što radiš u slobodno vrijeme?

Slobodnog vremena skoro pa i nemam, a kad se nekim čudom stvori moram ga iskoristiti za prepisivanje gradiva koje su radili dok me nije bilo u školi.

Voliš li čitati knjige? Koja ti je najdraža? Volim čitati, ali nažalost ne stignem čitati van lektirnih obaveza. Najdraža knjiga u cijelom osnovnoškolskom obrazovanju mi je „Čudnovate zgode šegrtka Hlapića“.

Kakvu glazbu slušaš?

Slušam stranu glazbu. Rap, trap i pop. Koristiš li često mobitel? Za što ti najviše služi? Misliš li da tvoji vršnjaci provode previše vremena na mobitelu? Što bi im poručio?

Mislim da nisam često na mobitelu jer nemam puno slobodnog vremena. Najviše mi služi za slušanje glazbe dok putujem i za komunikaciju s obitelji i prijateljima dok sam na turnirima. Mislim da su moji vršnjaci previše na mobitelu i društvenim mrežama. Moj savjet je da se radije nađu uživo, podruže i popričaju.

Čestitamo ti na svim uspjesima i želimo da i dalje tako nastaviš!

Hvala na lijepim željama i zahvaljujem se svim profesorima na trudu, strpljenju i razumijevanju koje su uložili u moje obrazovanje.

Novinarka Laura Lešić, 5.b

UČENICI STVARAJU

Čivi je to grunt

Pa čivi je to grunt

gde zajec korienček ije,

gde on tak hopče

gde on se tam smeje.

Pa čivi je to grunt

gde divlje svinje rujeju

i kuruzu ijeju

i gubec mastiju.

Pa si ja gruntam :

To moj je grunt!

"Ali ga drugi nucaju

da preživiju !"

3.A

Lucija Mikulić , 4.a

PALAČINKE

Jedno jaje malo mlijeka
smućkaš i evo lijeka.

Radujemo im se svi
veliki i maleni.

Malo linolade i marmelade
za nepca da se oslade.

Kad si gladan nisi svoj,
palačinka je odabir tvoj.

Fine su i slasne
za sve uzraste.

Još malo i sladoleda
daj mom prijatelju
za kraj.

Paola Jelić, 6.A

1. a

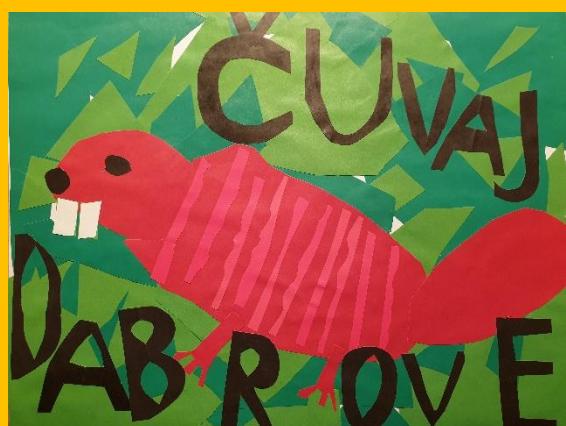
Hiža

Tam na briegu
je hiža mala,
več puno let
je ona stara.

Cureli su dežđi
i puhalo vetro ,
al' ona se nigdar
ni dala smesti.

Denes je stara
i podrta vsa ,
a ipak je dična
i nikom se ne da !

Marijan Franjo , 4.A

Marko Marinović, 5.a

Dedek

V jesen sunčeko greje,
dedeku starom se smeje.
Slatko grojzdje dedek pobira ,
a i ftiček si koje zrnje zbira.

Poklem si dedek vinčeka dela ,
i fletno ga domaj pela.
Dedek s pajdaši vinčeko pije,
i srčeko mu od veselja bije.

Lana Grgec 4.a

Josip Seničić, 1.b

Petra Franjo, 8.b

Zimske jutre

V jutre sam se stala
I čez okne pogledala.

Kad tam se beli,
A snijeg i dalje curi.

Treba se obljeći i iti van
Snijeg zgrnuti na stran.

Sanjke zeti, na brijeg se popeti,
V jarek se spustiti, makar i po riti!

Maja Vrabec, 5.b

1.b

Štruklji

Jake mi je teške h petek v škole biti,
h razredu sedeti i h ploču gledeti.
Kad se zmislim, držiju me bijesi,
da babica doma štruklje za obed
mijesi.

Lačen sam i hud, misliti več nemrem,
nu, naj zvoni, da čem prije doma
prejdem.

Vane tata z autu čaka, on je človek
spasa,
prosim ga da, senak, male doda gasa.

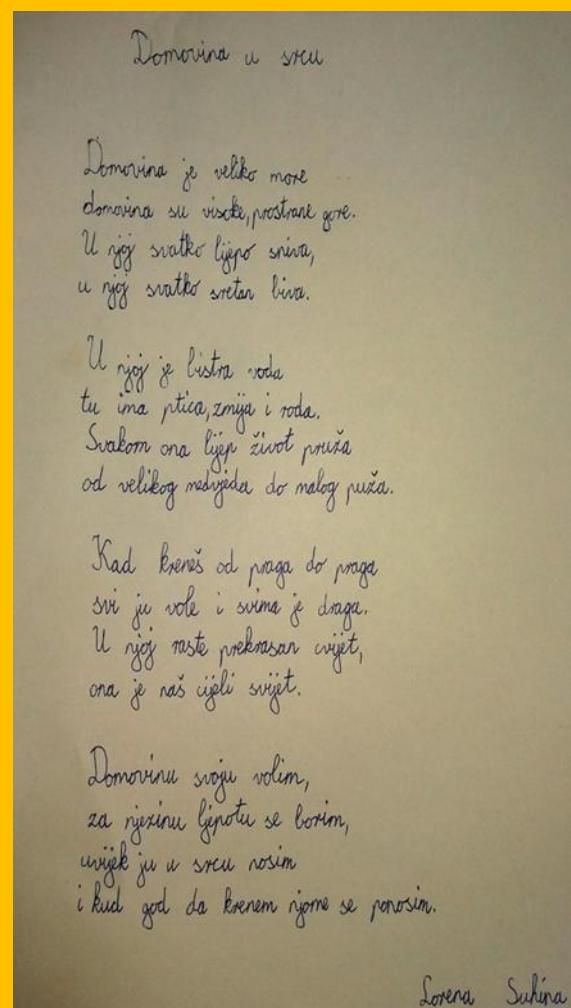
Po putu do doma mene brige moriju,
kaj ak babice štruklji zagoriju?
Več na dvorišču diši, obhaja me
milina,
a želudec zavija kak strgana vijolina.

Brze hitim torbu i za stol si sednem.
Baka otpre rolj i glasne se nasmejem!
Tak su lijepi, zlatni i jake čvrčiju,
dišeči i vrući z pleha se dimiju.

Pun tanijer štruklje mam si namečem,
male počakam da jezik ne spečem.
Kak bi ljudi rekli, kad bi smeli
i angeli mali tak rad bi ih jeli.

Čem se štruklje najem, mam sem
bolje,
babičini štruklji za život dajeju volje.
Baš je lijepe h petek z škole dojti
doma,
babica draga, rad te ima tvoj Toma!

Toma Tuđen, 8.b

1.b

Emanuela Hanzec, 2.b

Petra Cipek, 8.a

Ana Tomašić, 2.b

MASKENBAL

Stigao je i taj dan,
danас je maskenbal!

Svi smo tu kao vile i vilenjaci,
dame i pauci.

Siv i tmuran dan
postao je šaren
maskenbal.

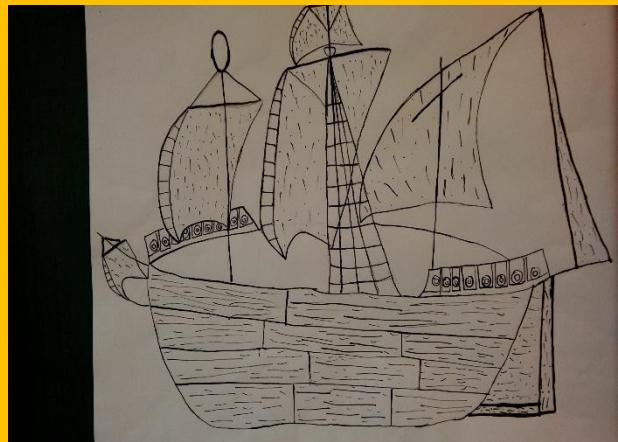
Za čas smo tu i tam
sad vještica, sad Don Juan.

Veselimo se mi
i naši učitelji.

Danas nema jedinica
samo za super maske
puno petica.

Veseо je taj dan
baš zato ga zovemo
maskenbal.

Paola Jelić, 6.a

Lucija Mikulić, 4.a

Nikolina Cuculić, 4.a

Ema Magdalenić, 3.a

Proljeće

V proljeće vse je zelene,
Sunčeko žuto greje mene.
Vsake jutre ftiček me budi,
Popievljje i pod oblok mi hodi.
V Zagorju mojem vse je
procvale,
Dišiju na vse strane rože male.

Ema Seljan , 4.a

Dišeča jesen

Dotepla nam se zlatna jesen ,
Od dišečih plodi sam zanesen.
Z nju se vleče gusta megla ,
I veter kaj ziblje stebla.

Ide z nju i dežd , po obloku riše ,
Dok ftičeki na grani popievaju vse
tiše.
Dovlekla se na mali šumski put ,
Oblekla mu ancung od listja žut .

Donesla nam je plode , dišeče i
slatke ,
Duge noći i dane , bormeš , kratke .
Nisem srečen z deždi koje si nam
dala,
A za dišeče plode velika ti fala !

Dorian Klančir, 4, a

Antonela Lazić, 6.b

Pucica

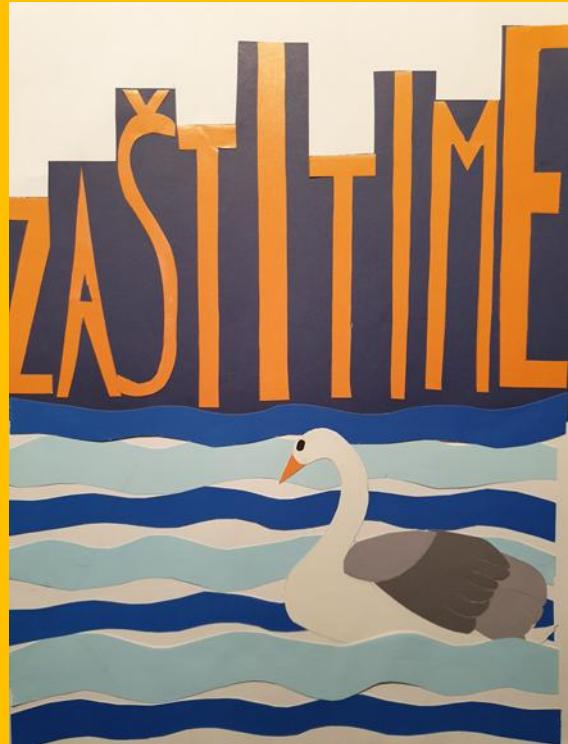
Snočka ,dok sem k meši šel ,
pri cirkvici sem pucicu videl.
Miela je bielu kiklju i črlene škornje
i videl sem kak je dečeci glediju.

Mam sem počel trepetati ,
da mi ju ne bi gdo zel.
Fletno sem ju pozval na tanc
da mi ju ne bi zel Franc.

Renato Dubravac,4.a

Juraj Belinić, 8.a

Patricia Đurkinjak,8.a

Lovro Solenički,1.b

Posjet HRT-u

U utorak 2.4.19. išla sa s razredom u posjet HRT-u ili u Hrvatsku radio televiziju. Na samom početku, saznali smo da je HRT osnovan 15.5.1926.godine, a s javnim emitiranjem započeo 7.9.1956. Zgrada HRT-a, koju smo mi posjetili, smještena je u naselju Prisavlje. Prolazili smo kroz uske hodnike koji su bili oblikovani slikama voditelja od prvog emitiranja do danas. Obilazili smo razne prostorije, a najviše nam se svidjela garderoba gdje smo vidjeli kostime iz mnogih poznatih emisija s HRT-a. Na kraju smo posjetili studio gdje se snima poznati glazbeni show

„The Voice“.

Ovaj izlet će mi ostati u lijepom sjećanju.

Dora Poturica, 6.b

Teo Lazić, 1.b

Patrik Klančir, 8.a-

Pjesma „Kušlec“ je sudjelovala na Županijskom Lídranu

Treba li ukinuti lektiru u školi ? (problemski članak)

Mnogo se djece u današnje vrijeme žali na školske lektire. Ona zanemaruju čitanje, ono ih više ne zanima toliko.

Mogući razlozi tome jesu nova tehnologija, mobiteli, računala i mnoge druge novotarije. Na taj način, ako djeca imaju lektiru, čini im se da nemaju dovoljno vremena za „surfanje“ na mobitelu ili dopisivanje. Školske lektire uvedene su da djeca steknu obrazovanje, jer čovjek ili u ovom slučaju dijete, gradi sebe čitanjem. Čitanjem se ulazi u svijet mašte, poboljšava kreativnost te nauči mnogo toga. Ako djeca danas, čak i s lektirom u školi malo čitaju, kako bi to samo izgledalo da se lektira ukine!!? Tada možda uopće ne bi čitala. Još bi više vremena provodila za mobilnim telefonima i zanemarivala školu. Zato predlažem da se lektira ne ukine. Djeca bi trebala sama sebi napraviti raspored koliko će vremena provesti uz tehnologiju, a koliko čitajući. Ukoliko ne znaju kako, neka potraže pomoć roditelja. Djeca bi možda čitala ili bila zainteresiranija za lektiru ako se možda njima dosadne knjige zamijene malo zanimljivijima. Onima koje njih baš zanimaju.

Moglo bi se ispitati djecu u školi ili provesti anketu o omiljenim književnim djelima te tako saznati što djecu najviše zanima, što su oduvijek voljela čitati. Zapravo, na temelju dječjih želja sastavio bi se popis lektire za sve razrede osnovne i srednje škole.

Petra Franjo, 8.b

Cyberbullying (problemski članak)

Danas je život bez interneta postao nezamisliv. Iako nam on donosi puno prednosti, također ima i bezbroj nedostataka. Pojavom interneta razvile su se mnoge aplikacije, a s njima je i došao jedan problem - cyberbullying.

Djeca su sve više izložena tom problemu, a on nikako da nestane. Cyberbullying je virtualno zlostavljanje od strane druge osobe preko mobitela, mailova, društvenih mreža. Zlostavljanju su najviše izloženi tinejdžeri i to od strane svojih prijatelja ili ljudi koje poznaju. Šalju im se ružne poruke koje im uništavaju samopouzdanje. Objavljuju se slike s neprimjerenim komentarima. Mentalno ih se zlostavlja te oni počinju misliti da više nisu dovoljno dobri. Imaju suicidalne misli te ti slučajevi najčešće završavaju smrću. Danas je poslana poruka postala puno važnija nego izgovorena riječ jer se može svaki put ponovo pročitati te tako djeca neugodu iznova proživljavaju. U školama bi se trebala održavati predavanja o cyberbullyingu kako bi se djeca upoznala s tim problemom. Roditelji bi trebali kontrolirali što djeca gledaju na internetu i pregledavati im poruke.

Najbolje bi ipak bilo djecu podučiti o internetu, njegovim prednostima i nedostatcima te ih naučiti kako se u problemskim situacijama ponašati.

Sara Coha, 8.b

Život nije društvena norma

Dinko Šimunović poznati je hrvatski spisatelj koji je pisao pripovijetke, romane, crtiće i feljtone. Jedna od njegovih najpoznatijih pripovijetki svakako jest Alkar kojeg sam čitala za lektiru.

Alkar mi je osobito zanimljiv iz nekoliko razloga. Svakako smatram kako je ova pripovijetka iznimno bogata lijepim opisima sela Begluka i Cetinske krajine što povećava ugodaj čitateljima. U samom sadržaju izuzetno me se dojmila i poruka koju ova pripovijetka prenosi kroz odnose likova unutar iste priče. Smatram kako je temeljna ideja ove priče pokušaj pokazivanja da život ne prati sve društvene norme i zakonitosti koje su dio ljudskog dogovora. Većina jakih emocija, a pogotovo ljubavne emocije, dio su nečega što je teško kontrolirati i još je teže zaobilaziti društvene kao i sve druge zamišljene životne zakonitosti. Pa tako, iako svi čitatelji u djelu Alkar očekuju vidjeti sretnu zaljubljenost između Salka i Marte, potpuno se neočekivani obrat radnje događa kada se Salkov otac Rašica zaljubi u Martu, te se još veći obrat dogodi kada mu ona iskreno uzvrati ljubav te se odluči odreći Salka kako bi bila s hajdučkim harambašom Rašicom. Pisac nam također pokazuje koliko je teška neuspješna ljubav gradeći lik Salka koji je zbog prekida s Martom, potpuno ostavio cijeli svoj kraj, a neki bi s obzirom na njegov sljedeći nastup na alki, rekli da je poludio. Alkar je vrlo zanimljivo književno djelo koje sam uživala čitati, a i potaknulo me na razmišljanje o životu, svijetu i odnosima među ljudima.

Lea Ivček, 8.b

Fran Fekeža, 4.b

Vinko Poslončec, 4.b

Stela Severin, 8.b

Čača moj

Čača moj si je nogu strgel,
I jake se rasrdel.
Nakindjal je već idrvce i dvorišče
I ko da ga neki vrag išče,
S lojtре je opal
I lepe se skljokal.
Kad ga je punica na podu vidla
Nada nova joj je nikla.
Mislila je da se zeta rešila
I da se z njim nigdar više ne komešala.
Ona bi si već gemišt spila
I feštu bi pripremila.
Al kad je vidla da se pridiga
Obuze ju briga.
Sva u tuzi coparnica ode hiže,
Nejde k zetu bliže.
Čača skoro počeo da plače
Al mati brzo u pomoć skače.
Da ga još više ne ureknemo
Nismo mogli ni da beknemo.

Bracu i mene zahvati panika,
Te nas v grudima nekej zastiska.
Sad je se v redu
Jer ipak glavu nema sedu.
Žilav je bil i ostal
I tak grde valjda više ne opal.

Doroteja Franjo, 7.a

2.a

Nasmijte se

ZABAVNI KUTAK

Učiteljica pita Pericu:
„Tko je razbio prozor?“
A Perica kaže:
„Mislite li vi da će odati vlastitog brata?“

Profesorica govori Ivici:
" Ivice ,izmijenjaj mi po padežima riječ kruh."
Ivica:
"1.Tko, što?
KRUH,
2.S kim, s čim?
Sa salamom.
3.Kome, čemu?
Pa meni."

Pita Mujo malog Mujicu:
"Mujice, kako stojiš u školi?"
"Dobro babo, svaki dan u drugom čošku!"

Učitelj je govorio o godišnjim dobima. A zatim upita:
„Koje je najbolje vrijeme za branje jabuka?“
Ivica odgovori:
„Kad je susjedov pas na lancu!“

MALI KREATIVCI

ŠTO MOŽEMO NAPRAVITI SAMI?

1. Ponavljajući nastavno gradivo o proljeću na satu Prirode i društva, učenici 2.b dobili su zadatak na kartice nacrtati dobivene pojmove (pojmovi vezani uz navedenu temu). Crtajući dvije iste slike napravili su razredne memoriske kartice koje je učiteljica plastificirala i kojima se učenici za vrijeme odmora igraju.
2. Zvečku (ojami), koja se koristi u Japanu za uspavljanje djece, lako je napraviti. U tkaninu (najbolje svilenu) kvadratnog oblika usipamo žitarice prema izboru i zavežemo vrećicu kako se sadržaj ne bi prosipao. Poigrajmo se i zasvirajmo ojami vrećicom.
3. Uskrsne pisanice možemo jednostavno obojiti tako da koristimo šlag i boje za kolače. Šlag stavimo u tanjur ili posudu, po njemu nakapamo boje za kolače i uvaljamo jaje. Nastat će prekrasne prošarane pisanice. Kako bi bile još zanimljivije, možemo po njima posipati mrvice za kolače.

2. b

Zboraši i zadrugari na Županijskoj smotri zadruga